Barlaeo. Lovanii a°. 1626. aut 1627.

A P. Ego tua nil moror assidue pagina, Cornute,
Et nimis innocuum saeva momordit opus.
Cur potuit placuisse meus, Barlaee, timebis
Posse simul doctos non placuisse sales?

Confundis argumenta rerum, et iniqué suspicaris me, in familiari talium amicorum alloquio minus quid dicam respicere eiusdem esse quam illud, quam concinne dicam, et erudité. Si quid scribo profecto à te dubitatum est, cum in corpusculi hujus exercitia tanto impetu irruerim, et, credo, non usquam adhuc cuipiam talitèr, et aliquid subito reponentem quo illa mea probarem rigidissimos mores meos Catoni. si scirem tibi causam ullam, qui portiùs ignoras, scito hanc de Caspiis frigidis, ut ne Caesari quidem parcas. Ego tua nil moror assidue pagina, Cornute! mihi quoq; ignoscas! ut ex causa confusionem facilè, quod Lachmi à te dissimulatum, scribam non potest nisi in solemnem Lib. Jovem crumpi. Sta jam profligato pudore omni, impudentia in lucro ponit, apud [illegible] Summa est, Barlaee, doctissime, solus, ut ego sapientiae compos fias. Salve mihilominus! et in animo est respondere Scaligero ad acerbula illa, quae hac de re argumento hoc jucundo philosophico. Ego jam dudum scripsi J. Scaligeri Patri, ex quo scripto quaedam concedam, et in linguae Persicae angustias quibus negotium ubi contra Cardanum dispulant subiisse. nihil artificium divinum ad Satanae Confessionem, quam quod negotium duplicis in causa gerendae modo mihi esset, talis illa cognitum esset. Multum a summa virtutis (quando istuc dicimpane) abest tum artificium meum (quando istuc

© Koninklijke Bibliotheek
KA 44, nr. 79
https://resources.huygens.knaw.nl/briefwisselingconstantijnhuygens/brief/nr/402

© Koninklijke Bibliotheek
KA 44, nr. 79
https://resources.huygens.knaw.nl/briefwisselingconstantijnhuygens/brief/nr/402